

Instrukce pro děti

František Štěpán Lotrinský napsal roku 1752, v rámci dodatku své závěti, instrukce pro děti.

Vážít bychom si měli všech lidí, jak nemocných, tak i chudých.

„Chtěl bych tímto nechat mým dětem po své smrti základní důkaz mé něžnosti, který jim zároveň bude sloužit jak pro tento život, tak pro život další. Sepsal jsem Instrukce zde přiložené mou rukou a chci, aby se po mém skonu udělaly jejich přesné kopie pro každého z mých dětí a pro jejich život. Doporučuji, abyste Instrukce několikrát ročně bedlivě četli přemýšlejíce, že přichází od otce, který vás něžně miloval a který ji udělal, aby vás naučil žít na tomto světě způsobem, abyste se odvážili doufat v jiný šťastný život v Nebi, který vám přeji a pro který se za vás všechny modlím.“

Podstatná část instrukcí je věnována Bohu, jakožto nejmocnějšímu a nejlepšímu pánu ze všech pánů, pro jehož pomoc nemusíme vždy chodit do kostelů, když ji potřebujeme, protože Bůh je podle Františka I. přítomen vždy a všude.

„Hledte si poznat nekonečnost, rozlehlost a nesmírnost Boha jako toho, s kým musíme zůstat spjati. Je to věc mimo lidské síly, abychom Jeho rozměry mohli pochopit anebo vysvětlit. Bůh je nad všemi Pány i nad Nejvyšší mocí suverénních panovníků.“

Většina instrukcí adresovaných Františkovým dětem je založena na křesťanské víře. Kromě oddanosti k Bohu František odkazuje své děti, aby se nehněvaly, byly skromné a pokorné, dobrotivé vůči chudým a nemocným a v neposlední řadě aby byly přátelské, avšak při tom všem ostražitě vůči falešným lichotníkům, kteří se chtějí vetřít do jejich přízně a těžit z ní jen pro sebe. Zábava a potěšení nejsou vyloučeny, pokud se dějí v mezích Božích, pokojně a s klidem.

„Já věřím na neoddělitelnost veselí od dobrého svědomí. Bůh sám dovolil zábavu, a dovolil, ať si užíváme vše, co nám jeho dobrota poskytuje bez omezení pro pobavení našich smyslů. Musíme si to užívat podle jeho svolení, a tím vždy chválit Nejvyššího Pána, který dovoluje vše pro naše pobavení a odpuštění; tento způsob myšlení způsobuje, že si užíváme pokojně a s klidem všech dovolených potěšení.“

Františkovy děti by dále nikdy neměly zahálet, být panovačné a zbrklé, naopak by si měly chránit chladnou krev a svá nařízení interpretovat klidně a pokorně.

„Když musíme nařídit, nesmíme to nikdy dělat, aniž bychom si byli nejprve vědomi toho, co nařizujeme, důvody pro a proti, a také je nutné to dělat s jemností, která upravuje hrubost, kterou má rád vždy s sebou. Nesmíme nikdy říct nic, co si nemyslíme, ale také zdrženlivost, a diskrétnost je tolik potřebná kvalita a není potřeba dělat nic jiného, než říkat vše, co si myslíme.“

Když dáte váš cit do čehokoliv, musíte to dát se skromností, nikdy nepoužívat rozhodný tón, který vypadá pedantně.“

Laskavost, křesťanská láska a soucit k chudým je také nezbytná kvalita, která ukazuje dobré srdce. Vážít bychom si měli všech lidí, jak nemocných, tak i chudých, protože jsme si všichni rovni. Přátelství a láska jsou podle Františka I. sladkostí života a je dobré důkladně zvážit, do koho je vložíme.